

तप्यमानाय सलिलैर्ब्रह्मण्यायाजिताय च । विश्वात्मने विश्वसृजे विश्वमावृत्य तिष्ठते । १८८०
 नमो नमस्ते सेव्याय भूतानाम्प्रभवे सदा । ब्रह्मचक्राय सर्वाय शङ्कराय शिवाय च ।
 नमोऽस्तु वाचास्पतये प्रजानां पतये नमः । नमो विश्वस्य पतये महतां पतये नमः ।
 नमः सहस्रशिरसे सहस्रभुजमन्यवे । सहस्रनेत्रपादाय नमोऽसंख्येयकर्मणे ।
 नमोऽहिरण्यवर्णाय हिरण्यकवचाय च । भक्तानुकम्पिने नित्यं सिद्धतां नो वरः प्रभो ।
 ॥ सञ्जय उवाच ॥ एवं सुत्वा महादेवं वासुदेवः सहार्जुनः । प्रसादयामास भवं तदा ह्यस्त्रोपलब्धये । १८८१
 इति श्रीमहाभारते द्रोणपर्वणि प्रतिज्ञापर्वणि अर्जुनखप्रदर्शने अशीतितमोऽध्यायः ॥ ८० ॥
 ॥ सञ्जय उवाच ॥ ततः पार्थः प्रसन्नात्मा प्राञ्जलिर्दृष्टमध्वजं । ददर्शोत्फुल्लनयनः समस्ततेजसां निधिं ।
 तच्चोपहारं स्वकृतं नैशं नैत्यकमात्मनः । ददर्श त्वम्बकाभ्यासे वासुदेवनिवेदितं ।
 ततोऽभिपूज्य मनसा कृष्णं सर्व्वञ्च पाण्डवः । दृच्छाम्यहं दिव्यमस्त्रमित्यभाषत शङ्करं ।
 ततः पार्थस्य विज्ञाय वरार्थं वचनं तदा । वासुदेवार्जुनौ देवः स्मयमानोऽभ्यभाषत ।
 स्वागतं वां नरश्रेष्ठौ विज्ञातं मनसेषितं । येन कामेन सम्प्राप्तौ भवद्भ्यां तद्ददाम्यहं । १८८२
 सरोऽमृतमयं दिव्यमभ्यासे शत्रुसूदनौ । तत्र मे तद्वनुर्दिव्यं शरश्च निहितः पुरा ।
 येन देवारयः सर्व्वे मया युधि निपातिताः । तत आनीयतां कृष्णौ सशरंधनुस्तमं ।
 तथेत्युक्त्वा तु तौ वीरौ सर्व्वपारिषदैः सह । प्रस्थितौ तत्सरो दिव्यं दिव्याश्चर्य्यशतैर्युतं ।
 निर्दिष्टं यदृषाङ्केण पुण्यं सर्व्वार्थसाधकं । तौ जग्मतुरसंभ्रान्तौ नरनारायणादृषी ।
 ततस्तौ तत्सरो गत्वा सूर्य्यमण्डलसन्निभं । नागमन्तर्जले घोरं ददृशातेऽर्जुनाच्युतौ । १८८३
 द्वितीयं चापरं नागं सहस्रशिरसं वरं । वमन्तं त्रिपुलां ज्वाला ददृशातेऽग्निवर्चसं ।
 ततः कृष्णश्च पार्थश्च संस्पृश्याम्भः कृताञ्जली । तौ नागावुपतस्थिते नमस्तनौ दृष्टमध्वजं ।
 गृणन्तौ वेदविदांसौ तद्ब्रह्म शतरुद्रियं । अग्रमेयं प्रणमन्तौ गत्वा सर्व्वात्मना भवं ।
 ततस्तौ रुद्रमाहात्म्याद्वित्वा रूपं मेहारगौ । धनुर्व्वाणश्च शत्रुघ्नं तद्वहं समपद्यत ।
 तौ तज्जगद्वतुः प्रीतौ धनुर्व्वाणं च सुप्रभं । जहदुश्च महात्मानौ दददुश्च महात्मने । १८८४
 ततः पार्थो दृषाङ्कस्य ब्रह्मचारी न्यवर्त्तत । पिङ्गास्तस्तपसःचेन्न बलवान्नीललोहितः ।
 स तद्वृक्षधनुःश्रेष्ठं तस्या स्थानं समाहितः । विचकर्षाथ विधिवत् सशरन्धनुस्तमं ।
 तस्य मौर्वीञ्च मुष्टिञ्च स्थानं चालक्ष्य पाण्डवः । श्रुत्वा मन्त्रं भवप्रोक्तं जघाहाचिन्यविक्रमः ।
 स सरस्येव तं वाणं मुमोचातिबलः प्रभुः । चकार च पुनर्व्वीरस्तस्मिन्सरसि तद्वनुः ।
 ततः प्रीतं भवं ज्ञात्वा स्मृतिमानर्जुनस्तदा । वरमारण्यके दत्तं दर्शनं शङ्करस्य च ।
 मनसा चिन्तयामास तन्मे सम्पद्यतामिति । तस्य तन्मतमोज्ञाय प्रीतः प्रादादरम्भवः ।
 तच्च पाशुपतं घोरं प्रतिज्ञायामास पारणं । ततः पाशुपतं दिव्यमवाप्य पुनरीश्वरात् ।
 संहृष्टरोमा दुर्द्धर्षः कृतं कार्य्यममन्यत । ववन्दुश्च संहृष्टो शिरोभ्यान्तं महेश्वरं ।